

En 34årig algerisk flygtning møder fire danske politibetjente, og en bitter kamp opstår. Tilfældet vil, at de kvæler ham.

Bidrag til en proafrikansk bevidsthedsoplægning efter opstandenes første fase:
Beredskabstænkning I

§1: Hvorfor dansk modtagelighed kun kan blive sølle, når den skal være nationalistisk

I 2015 modtog Tyskland 1.000.000 flygtninge. Der er 82.400.000 tyskere. Det giver 1 flygtning pr. 82,4 tyskere. Det svarer til, at Danmark havde modtaget 70.388 flygtninge i 2015. Danmark modtog kun 21.316 flygtninge i 2015. Ved valget i 2015 fik de lokale racister i Dansk Folkeparti alligevel 21,1% af stemmerne og vandt sammen med Enhedslisten og Liberal Alliance folkeafstemningen mod Europol 3. december 2015. I Tyskland i år fik de lokale racister i Alternativ for Tyskland 12,6%. Læren er, at jo flere flygtninge der kan deltage i opløsningen af den nationale identitet, desto svagere står racisternes restnationalisme. Christiansborgsystemets integration af den lokale racismes parti, Dansk Folkeparti, har kun frembragt et totalt sammenspist Folketing og dermed muliggjort et uhyre brutalt politi, der føler, at alt er det tilladt. Mere om politibetjentens krop følger i Beredskabstænkning II.

§2: Hvorfor er det positivt for modersmålet, at den nationale identitet opløses

Det afgørende er, at identiteten fordrejer og styrer den åbenhed, selvet kan oprette ved tankevirkensomheden i sproget. Dvs. forbindelsen mellem refleksion og ekspression stavnsbindes i identiteten, uanset om den især er territorialiseret à la "vi holder sammen på landet" (grundtvigianernes fortælling) eller social à la "vi danske arbejdere bøjede os ikke for den tyske overmagt" (stalinisternes fortælling).

Det var Hannah Arendt, der begyndte at udvikle opgøret med nationalidentiteten ved at påpege, at modersmål var den kraft, det postnationale Europa skulle bygges på efter Anden Verdenskrig. Siden har mange epistemologer fremhævet den sproglige dimension på bekostning af den nationale og identitære, f.eks. Michel Serres i sin "lovprisning" af sit modersmål fransk. Og Hannah Arendt nåede rigtig langt her med sin kritik af zionismen i 60'erne. Agamben har givet dette sagsforhold en ontologisk dybde bl.a. i bind III af *Homo Sacer om Resterne fra Auschwitz*. Jeg skrev om det i mit forord til den danske udgave af *Resterne* og har opdateret Agambens behandling af sprogets position i det nummer af *Visuel Arkivering* (nr.10), der udkom i november (2017).

I mit efterord til nyudgaven af Jørgen Bukdahls *Norden og Europa* drøfter jeg også denne dimension, eftersom Bukdahl knyttede sproget til litteraturen på de forskellige sprog i Norden og derved neddrolede det nationale. Hans bog blev også skrevet umiddelbart efter Anden Verdenskrig for at vise, hvor lidt det nordiske var "germansk"...

§3: Undertrykkelsesrutiner og tilfældighedsmargin, normalitetens problem

Nogle af de overlevendes helt afgørende iagttagelser vedrørende livet i nationalsocialisternes lejre gik på betydningen af undertrykkelsesrutiner: Fysisk vold, ydmygelser samt

udsathedens for den totale tilfældighed, hvad angår strafforanstaltninger, blev og bliver til en hyperbrutal normalitet.

Det der er vigtigt for os her og nu, bliver at få fat på politiets manualer til opsamling af udviste og fastholdelse af udviste i tog eller på fly. Denne praksis er foregået i så mange år, at der må være mange rutiner, som holdes i hævd inden for de politikorps, der tager sig af udvisninger, dvs. deportation af flygtninge. De må være gennemtrængt af normalundertrykkende praksis. Disse manualer forklarer så sikkert også, hvor megen vold og tortur, der må udøves over for genstridige udviste. Man må åbenbart godt forhindre dem i at trække vejret, ligesom med waterboarding. De fire danske betjente har så enten været urutinerede, hvad angår anvendelse af flytortur, eller ivrige i tjenesten. Respekten for tidsintervallerne, dvs. overholdelse af torturpauserne, kan også være et problem, når der waterboardes. Herregud, det er jo bare mænd og kvinder, der gerne vil gøre et stykke samvittighedsfuldt torturarbejde.

Problemet består derfor ikke i det usædvanlige, at fire betjente evt. overdriver i tjenesten, men at det normale dagligliv kan rumme en sådan ugering og bare fortsætte. Det er, hvad førnævnte forord til min danske oversættelse af *Resterne fra Auschwitz* undersøger: normaliseringens tendens til at skabe helveder på jorden.

§4: Skal drabet kunne komme op i Folketinget

Det er nok omsonst, men fra opstandstilhængernes side burde der kunne fremsættes nogle krav til Enhedslisten i anledning af det danske politis drab på en algerisk kammerat i Kastrup Lufthavn:

Første krav: Stil forslag til folketingsbeslutning om, at Kastrup Lufthavn ikke må bruges til udvisninger som tegn på respekt over for den algeriske immigrant, der blev dræbt af dansk politi i lufthavnen.

Andet krav: Indstil al samarbejde med Dansk Folkeparti. Har Dansk Folkeparti et standpunkt i forbindelse med europæisk eller international politik, skal det altid modarbejdes. Ved folkeafstemninger skal Enhedslisten derfor altid opfordre til at stemme modsat Dansk Folkeparti eller blankt. Europamodstand udgør det vigtigste redskab til at sløre det racistiske indhold i enhver nationalisme.

Tredje krav: Fremsæt lovforslag om fri asyl på dansk jord for alle statsløse samt for alle flygtninge fra Mellemøsten, Afrika, Burma, Cambodja, Fastlandskina og Hviderusland.

Fjerde krav: Fuld offentlighed omkring navne og opholdssteder for alle asylanter i landet, bortset fra dem, der risikerer at blive dræbt eller bortført af tyrkisk, syrisk, russisk eller kinesisk politi.

§5: Hvorfor en "inger"

Der er noget pæredansk hyggebøddel over at anvende fornavnet til den minister, der ønsker, at udviste flygtninge skal have det så ubehageligt som muligt i de danske lejre. Og det uanset alder og skrøbelighed. Ingen tysk eller svensk minister ville hævde et sådant standpunkt.

Og hvorfor et "inger", der kan smitte af på en masse andre, der ved et tilfælde også er blevet døbt Inger. Min mors søster hed Inger, og hun ville aldrig have anbragt nogen, der havde været udsat for en langvarig og krævende flugt, i en interneringslejr. For slet ikke at tale om en deportationsforberedende lejr. Ja, jeg kender ikke en eneste Inger, Ingerlise, Inger-

Marie eller Inger Kirstine, der kunne finde på en sådan ugering. Og skal vi være højtidelige et øjeblik, så går dette ingermisbrug også ud over en af Efterkrigstidens største danske digtere: Inger Christensen.

Nej, lad os af-ingerere her, og i stedet kalde regeringen, staten eller folketinget ind: RegeringsAnsvar, StatsAnsvar eller FolketingsAnsvar. Det er disse institutioner, der skal opløses, fordi de er til skade for menneskene. Danmark er givetvis et helvede for flygtninge, men fjerner man en Støjberg, kommer der blot en anden bøddelminister til. Så hvorfor ikke tage fat om nælden: DanmarksAnsvar. Når alt kommer til alt, er det selve nationen, der ikke har kunnet klare masseflugten i kølvandet på de arabiske revolutioners nederlag og på verdenskrisens opløsning af afrikansk økonomi.

Inger Støjberg er sikkert et meget ondt menneske, der gerne piner folk, som lider i forvejen. Men bag hende står regeringen, staten, folketinget og nationen.

§6: Demokrati som nominalistisk finte

Problemet med det nationale demokrati er, at det er en nominalistisk og induktiv anordning, hvis politik har meget lidt at gøre med verdens økonomi og magtstrukturer (militære såvel som bureaukratiske), selvom den mimer en særlig, f.eks. "dansk" relation til verdens indhold:

Tænker man i stedet ud fra nævnte verdensøkonomi og magtstrukturer, så må man deducere *fra* akkumulation af kapital, værdibevægelser finansbankerne imellem, kvantiteten af menneskelig arbejde, der pt. anvendes i verdens virksomheder samt ikke mindst mængden af merarbejde, der er nødvendigt for at opretholde en vækst i den nævnte akkumulation, *til* den magtstruktur, der sikrer, at løn, pris og profit, dvs. pengeøkonomi, fortsat behersker fordelingen af de varer, der fremstilles. Skulle man ville handle som et individ, der tror, at han eller hun kan gøre noget alene eller i grupper, så måtte det være at gå efter prisformen og vareformen, dvs. at benytte sig af røverier, som det da ofte også er sket i forbindelse med *riots*. Men selv ved meget omfattende *riots* som i Baltimore april 2015 er det for lidt. End ikke storbyers opstande som Aleppo med dets 4,6 millioner indbyggere og næsten fem års kampe kunne stille noget op mod verdens magtstrukturer.

Der må og skal en international og internationalistisk græsrodsbevægelse til. Den "indignerede" stemme på et eller andet alternativparti inden for det nationale demokrati er en fælde. Derved får nationalstaten både i pose og sæk: Den kan undertrykke de fremmede ude og hjemme og blive bekræftet som nationaldemokratisk anordning hver gang, der afholdes valg.

Det internationalistiske synspunkt indebærer derimod, at de personer, som har gjort sig det besvær at begive sig til Nordeuropa, har mindst lige så megen "ret" til at være f.eks. i Danmark, som de mennesker, der er født i Jylland, på øerne eller på Bornholm. Skal der derfor afholdes nationale danske valg til en eller anden parlamentarisk forsamling, så bør ingen stemme, før *alle* herboende, nyankomne såvel som installerede ("integrerede") samt lejrbeboerne, kan deltage i det lokale demokrati. Og med lejrbeboerne tænkes der også på de 500 "kvoteflygtninge", der p.t. venter på at komme til og hvis Danmarksrettigheder, Dansk Folkepartis støtteregering ønsker at ophæve.

Der er da også noget grundlæggende obscønt ved den nuværende situation, hvor beboere i Jylland, på øerne og Bornholm, får lov til at stemme eller skal ud og "fejre demokratiet", som

det hedder, mens lejrenes befolkning sidder indespærrede og ser på. Det er at vende tilbage til aristokratiet eller 1800-tallets census-valgret, hvor kun velhavere kunne afgive stemme.

Men selv om det skulle lykkes at nedlægge Christiansborgsystemets nationale partier og indføre *almen valgret* for alle, der opholder sig i Jylland, på øerne eller på Bornholm, så ville en sådan "reform" af dansk politik kun kunne udgøre et lille skridt på vejen mod et globalt demokrati.

Det er kun verdensproletariatet og dets selvorganisation, der kan frelse os.

Fortsættelse følger:

Beredskabstænkning II omhandler somateket, dets betydning og brug i overgangen til selvorganisation.